

วิธีดำเนินการสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเองวัดโดยมาตรประมาณค่า เอส ซี เอส ของนักศึกษาทั้งชายและหญิง ที่มีการรับรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน และมีสัมพันธภาพทางการเรียนต่างกัน โดยได้กำหนดวิธีดำเนินการดังนี้

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรของการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาวิชาเอกศึกษาศาสตร์-ชั้นแรก ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประโยคประกาศนียบัตรวิ. ๒ ปีการศึกษา 2523 อายุประมาณ 17-18 ปี จำนวน 980 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1.1 เนื่องจากกลุ่มประชากรนี้รวมแล้วมีจำนวน 28 ห้อง ผู้วิจัยจึงได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ภาประมาณ 60% ได้จำนวน 16 ห้อง ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และมาตรประมาณค่า เอส ซี เอส ไปให้นักศึกษาในแต่ละห้องทำ รวมเป็นนักศึกษาจำนวน 560 คน

1.2 เมื่อได้ทำการตรวจเช็คคะแนนแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูและมาตรประมาณค่า เอส ซี เอส แล้วผู้วิจัยได้คัดเลือก เฉพาะผู้ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบที่เด่นที่สุดสูงกว่าแบบอื่นเกิน 5 คะแนนขึ้นไปไว้ได้จำนวน 390 คน ปรากฏว่า มีผู้ที่ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบที่เด่นที่สุดครั้งนี้แบบใจกว้างรัก มีช่วงคะแนนจาก 25-46 คะแนน มีจำนวน 117 คน แบบงไทย มีช่วงคะแนนจาก 26-42 คะแนน มีจำนวน 57 คน และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีช่วงคะแนนจาก 21-50 คะแนน มีจำนวน 216 คน จากนั้นจึงสุ่มนักศึกษาค้นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูได้ตามเกณฑ์ ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวก

หรือชั้น (stratified random sampling) มาประมาณ 50% ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูใ้ผู้ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก 61 คน แบบลงโทษ 31 คน และแบบเรีกร้องเอาจากเด็ก 108 คน รวมเป็นนักศึกษาจำนวน 200 คน หรือประมาณ 20% ของประชากรทั้งหมด เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 มาตรฐานค่า เอส ซี เอส (The Self-Control Schedule) ซึ่งผู้วิจัยแปลและเรียบเรียงมาจากมาตรฐานค่า เอส ซี เอส ซึ่งพัฒนาโดย ไมเคิล โรเซนบัม (Michael Rosenbaum)¹ และนำไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขภาษาส่วน

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือนี้เป็นมาตรฐานค่าให้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ

- (ก) การใช้ส่องและคำพูดของตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และร่างกาย
 - (ข) การประยุกต์วิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหาเป็นลำดับขั้น (เช่น การวางแผน ให้คำจำกัดความของปัญหา การประเมินตัวเลือก การคาดหมายเงิ่สิ่งที่จะเกิดตามมา)
 - (ค) ความสามารถที่จะยับยั้งการทำตามอำเภอใจตน
 - (ง) การสังเกตเห็นถึงคุณสมบัติ และความสามารถในการควบคุมตนเอง
- รวมข้อความทั้งสิ้น 36 ข้อความ แต่ละข้อเป็นแบบ ลีเคิร์ต (Likert format)

1

¹Rosenbaum, " A Schedule for Assessing... " ,

6 อันดับ (1-6) แบ่งออกเป็นข้อความทางบวก 25 ข้อ ทางลบ 11 ข้อ
(คุณภาพบวก)

การตอบ

ผู้ตอบมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส จะตอบข้อความทั้ง 36 ข้อโดย
กาเครื่องหมาย ✕ ทับรหัสตัวเลข ที่ตรงกับลักษณะของผู้ตอบมากที่สุด

การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
6 เป็นลักษณะของฉันอย่างแท้จริง	6	1
5 เกือบจะเป็นลักษณะของฉันทีเดียว	5	2
4 ก่อนข้างจะเป็นลักษณะของฉันเพียงเล็กน้อย	4	3
3 ก่อนข้างจะไม่ใช่ลักษณะของฉัน	3	4
2 เกือบจะไม่ใช่ลักษณะของฉันทีเดียว	2	5
1 ไม่ใช่ลักษณะของฉันอย่างแน่นอน	1	6

ข้อความทางบวกได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5, 7, 10, 11, 12, 13, 15,
17, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 36
ข้อความทางลบได้แก่ ข้อ 4, 6, 8, 9, 14, 16, 18, 19, 21, 29, 35

การคิดคะแนนรวม

คะแนนรวมคิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 36 ข้อความ ของผู้ตอบมาตรา
ประมาณค่าเข้าด้วยกันเป็นคะแนนระดับการควบคุมตนเอง ของผู้ตอบมาตราประมาณ
ค่าแต่ละคน

คุณภาพของเครื่องมือ

(1) ผู้วิจัยได้นำมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส ที่แปลและเรียบเรียง
มาจากต้นฉบับเดิม 36 ข้อความไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นประโยคประกาศนียบ-
ัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2523 จำนวน 60 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 35 คน

ทำแล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้ไปตรวจให้คะแนน จากนั้นจึงวิเคราะห์หาค่าอำนาจ
จำแนกของคำถามแต่ละข้อ โดยใช้วิธีการแบ่งออกเป็น กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ กลุ่มละ
25% เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อ โดยทดสอบความแตกต่างระหว่าง
กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากการทดสอบค่าที (t) ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ (t)
สูงกว่าค่าที่ 1.76 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 จำนวน 24 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 4, 5,
6, 7, 11, 13, 15, 18, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30,
31, 32, 33, 34, 36 (ดูภาคผนวก) ข้อใดที่ค่าที่ยังต่ำอยู่ ผู้วิจัยได้ปรับปรุง
แก้ไขข้อความเสียใหม่ โดยยึดหลักลักษณะเครื่องมือทั้ง 4 ประการและนำไปให้
อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

(2) ความเชื่อถือได้ จากการนำคะแนนจากมาตรประมาณค่า เอส ซี
เอส ฉบับปรับปรุงทั้ง 36 ข้อ มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เป็น
ชาย 28 คน หญิง 32 คน เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของมาตรประมาณค่า เอส
ซี เอส โดยการประเมินความคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดย
ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ ลี ครอนบาค (Lee Cronbach) ได้ค่าสัม-
ประสิทธิ์อัลฟา (α) ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.79

(3) ความมั่นคงตามทฤษฎี (Construct Validity)
โรเซนบัม (Rosenbaum)¹ ได้นำมาตรประมาณค่า เอส ซี เอส นี้ไปหาความ
มั่นคงโดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ (Intertest Method)
แบบเอกนัยและแบบตามจำแนก (Convergent and Discriminant Validity)
กับเครื่องมืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรประมาณค่า เอส ซี เอส เนื่องจากยังไม่
มีเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมการควบคุมตนเองโดยตรง เครื่องมือที่มีอยู่แล้วนี้ได้แก่
Rotter's I-E Scale ซึ่งวัดความเชื่อของแต่ละบุคคลว่า สิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับ

¹Rosenbaum, " A Schedule for Assessing... ", p109-121

คนเป็นผลมาจากการกระทำของตนเองจึงเป็นสิ่งเสริมแรงให้เกิดพฤติกรรมนั้นต่อไป (Internal Locus of Control) หรือวัดความเชื่อว่า สิ่งใด ๆ เกิดจากโชค อำนาจของผู้อื่น (External Locus of Control) ผู้ที่ใช้วิธีการควบคุมตนเอง ย่อมต้องมี Internal Locus of Control เครื่องมืออีกแบบหนึ่งคือ Irrational Beliefs Test ด้วยเหตุผลที่ว่า เอลลิส (Ellis) และ ไมเชินบัม (Meichenbaum) เห็นว่า การใช้ถ้อยคำของตนเองที่มีเหตุผลอย่างเหมาะสมจะช่วยให้คนสามารถควบคุมอารมณ์ตนได้ และโจน (Jones, 1968) ได้สร้าง Irrational Beliefs Test เพื่อวัดลักษณะความเชื่อที่ไร้เหตุผล 10 แบบ ที่เอลลิส (Ellis) ได้อธิบายไว้ และ โกลด์ฟรายด์กับโซโบชินสกี (Goldfried and Sobocinski) ได้พบว่า คะแนนจาก Irrational Beliefs Test มีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นในการเกิดอารมณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นที่แน่ใจได้ว่า เครื่องมือทั้งสอง แบบจะสามารถนำมาใช้ในการหา ความมั่นคงแบบเอกนัย และความมั่นคงตรงตามจำแนกได้ และจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง คะแนนจากมาตราประมาณค่า เอส ที เอส และ Rotter's I-E Scale ได้ค่า $-.4 (p < .01)$ แสดงว่าเมื่อบุคคลใดใช้วิธีการควบคุมตนเองมากเท่าไร เขาก็ยิ่งเชื่อในอิทธิพลของผู้อื่นหรือโชคกลางน้อยลง ส่วนค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากมาตราประมาณค่า เอส ที เอส และ Irrational Beliefs Test ในแต่ละแบบและทั้ง 10 แบบรวมกันได้ค่าดังนี้ $-.37, -.37, -.29, -.38, -.07, -.2, -.21, -.32, -.19, -.29$ และ $-.48$ ค่าสหสัมพันธ์ทุกค่าอยู่ในระดับกลางถึงต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นเพียงค่าเดียวคือค่า $-.07$ ที่ไม่ถึงระดับนัยสำคัญ จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่ใช้วิธีการควบคุมตนเอง จะมีความเชื่ออย่างไร เหตุผลน้อยลงนอกจากนี้ โรเซนบัม (Rosenbaum) ยังได้หาความมั่นคงในสถานการณ์ทดลอง (วิธี Manipulate) โดยให้คำจำกัดความ การควบคุมตนเองว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการทนทานต่อสิ่งเร้าที่ให้อิทธิพล พบว่า ผู้ที่ได้คะแนนจากมาตราประมาณค่า เอส ที เอส สูง จะสามารถทนทานต่อความเย็นได้สูงกว่า ผู้ที่ได้คะแนนจากมาตราประมาณค่า

เอส ซี เอส ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า มาตรฐานค่า เอส ซี เอส เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์การควบคุมตนเองได้

2.2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ของ บรอนเฟนเบรนเนอร์¹ ชื่อ

"Bronfenbrenner Parent Behavior Questionnaire" (BPB.)
ซึ่งประยุทธ์ วัชรศิษย์¹ ได้แปลมาทดลองใช้ และวินิจ เกตุขำ ได้นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กไทยอีกครั้งหนึ่ง

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับวัดภาวะที่เด็กสามารถรับรู้ (Perceive) ในเรื่องที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อคนในค่านการอบรมเลี้ยงดู สาม ลักษณะ คือ การให้ความรัก (Loving) การลงโทษ (Punishment) และการเรียกร้องเอาจากเด็ก (Demanding) อย่างละ 10 ข้อ รวมเป็น 30 ข้อ (ดูภาคผนวก) ใน 30 ข้อนี้ จะถามเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

ก. ค่านการให้ความรัก

- (1) การอบรมเลี้ยงดู (Nurturance)
- (2) การให้รางวัลโดยการแสดงความรัก (Affective Reward)
- (3) การให้ความเป็นมิตร (Instrumental Companionship)
- (4) การให้ความใกล้ชิดอบอุ่น (Affiliative Companionship)
- (5) การตามใจ (Indulgence)

ข. ค่านการลงโทษ

- (1) การทำให้ขาดการติดต่อกับคนอื่น (Social Isolation)
- (2) การไม่ได้รับการยอมรับ (Expressive Rejection)

¹ประยุทธ์ วัชรศิษย์, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู....,"

- (3) การลงโทษให้เจ็บกาย (Physical Punishment)
- (4) การกักสิทธิ์พิเศษ (Deprivation of privileges)
- (5) การเข้มงวดระเบียบวินัย (Principled Discipline)

ค. ด้านการเรียกร้องเอาจากเด็ก

- (1) การบอกลให้ทราบถึงความต้องการของพ่อแม่ ที่ต้องการจากเด็ก (Prescriptive)
- (2) การให้ความคุ้มครองป้องกัน (Protectiveness)
- (3) การแสดงอำนาจ (Power)
- (4) การเกี่ยวเชิญให้ทำอะไรต้องสำเร็จ (Achievement Demands)
- (5) การลงโทษด้วยการแสดงออกด้านความรัก (Affective Punishment)

การตอบ

ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามที่ละเอียด แล้วพิจารณาว่า พ่อแม่ปฏิบัติต่อคนอย่างนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงไร แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ซึ่งอยู่ในกระดาษคำตอบที่แยกไว้ต่างหาก การจะเลือกขีดช่องใดนั้น ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
(0)					
(00)					

ขีดช่อง "ทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อกันนักเรียนอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่เว้นเลย

ชื่อของ "เกือบทุกครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้ง
แต่น้อยกว่าชื่อ "ทุกครั้ง"

ชื่อของ "บ่อยครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ่อยครั้งที่เกี่ยว
แต่น้อยกว่าชื่อ "เกือบทุกครั้ง"

ชื่อของ "นาน ๆ ครั้ง" หมายถึง พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย
แต่นาน ๆ จะมีปรากฏครั้งหนึ่ง

ชื่อของ "ไม่เคย" หมายถึง พ่อแม่ไม่เคยปฏิบัติอย่างนั้นต่อนักเรียนเลย

การให้คะแนน

ผู้ใดชื่อของ "ทุกครั้ง" ให้ 5 คะแนน ชื่อของ "เกือบทุกครั้ง" ให้
4 คะแนน ชื่อของ "บ่อยครั้ง" "นาน ๆ ครั้ง" "ไม่เคย" ให้ 3, 2 และ 1
คะแนน ตามลำดับ เมื่อรวมคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบแล้ว การอบรม
เลี้ยงดูแบบใดมีคะแนนมากกว่า การอบรมเลี้ยงดูอีก 2 แบบ ตั้งแต่ 5 คะแนน
ขึ้นไป ถือว่า เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น

คุณภาพของเครื่องมือ

(1) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ วิณีจ เกตุขำ ได้ปรับปรุงแล้ว
จำนวน 30 ข้อ ไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นประโยคประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ 2
ปีการศึกษา 2523 จำนวน 60 คน เป็นชาย 25 คน หญิง 35 คนทำ แล้วนำ
กระดาษคำตอบที่ได้ไปตรวจให้คะแนน เพื่อแบ่งนักเรียนออกตามการอบรมเลี้ยงดู
ทั้งสามแบบ โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อยในแต่ละแบบ แล้วตัดเอากลุ่มที่ได้
คะแนนสูง 25% กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ 25% จากนั้นก็วิเคราะห์หาอำนาจจำแนกของ
แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ (r_{ct}) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำนั้น ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ที่ (t) สูงกว่า ค่าที่ 2.14
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำนวน 24 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9,
10, 12, 14, 15, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29,

30 (คุณภาพผนวก) ข้อใดที่ค่าที่ยังต่ำอยู่ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความเสียใหม่และนำไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

(2) ความเชื่อถือได้ จากการนำคะแนนจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูฉบับปรับปรุงแล้ว 30 ข้อ มาทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เป็นชาย 28 คน หญิง 32 คน และหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามโดยการประเมินความคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของ ลี ครอนบาค (Lee Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (0.4) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.706 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบคือแบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก มีค่า 0.74, 0.73, 0.62 ตามลำดับ

(3) ความแม่นยำตรงตามทฤษฎี (Construct Validity) ซีเกลแมน (Siegelman)¹ ได้นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ บรอนเฟน-เบรนเนอร์ (BPB) ไปหาค่าความแม่นยำตรง ด้วยวิธีหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) หาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) พบว่ามีองค์ประกอบร่วม (Common factor) แนนอน องค์ประกอบที่ 1 คือ ด้านการให้ความรัก นั้นหมายถึงการที่พ่อแม่เป็นทั้งผู้ให้คำปรึกษา คอยช่วยเหลือ สนับสนุน ชมเชย ให้ความรัก ความใกล้ชิด และเชื่อมั่นในตัวเด็ก องค์ประกอบที่ 2 คือ ด้านการลงโทษนั้น ได้ค่าความคงที่ในแง่ดี น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ในด้านนี้หมายถึง การที่พ่อแม่ลงโทษเด็กทั้งทางคำร่างกายและจิตใจ อย่างไรก็ตาม โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึก ความต้องการของเด็ก ส่วนองค์ประกอบที่ 3 นั้นคือ การเรียกร้องเอาจากเด็ก พ่อแม่จะควบคุม เรียกร้อง ปกป้อง ยุ่งเกี่ยวในทุกเรื่องของเด็ก พยายามให้เด็กมีสัมฤทธิ์

¹Marvin Siegelman, "Evaluation of Bronfenbrenner's ...", pp. 163-174

ผลทางการเรียนสูงขึ้น อธิบายให้เด็กทราบว่า ทำไมเขาจึงถูกทำโทษเมื่อทำเป็นระเบียบที่วางไว้ และจะแสดงท่าทีเสียใจ ห่วงใยเด็กเมื่อเขาประพฤติผิด สำหรับองค์ประกอบด้านการลงโทษและเรียกร้องเอาจากเด็กของ BPB นั้น คล้ายกับการรายงานถึงการอบรมเลี้ยงดูเด็กของพ่อแม่ ในด้านการควบคุม ลงโทษ และด้านการกำหนดระเบียบวินัย ซึ่งเสนอโดย เชฟเฟอร์ (Schaefer) และ นิโคลส์ (Nichols) นอกจากนี้ องค์ประกอบด้านการเรียกร้องเอาจากเด็ก และการให้ความรักของ BPB ก็ยังคล้ายคลึงกับองค์ประกอบด้านความเข้มงวดกวดขัน ไม่ผ่อนปรน และด้านความสัมพันธ์ใกล้ชิดครอบครัวของ มิลตัน (Milton) เป็นผู้ประเมิน และจากข้อมูลที่ เซียร์ (Sears) ได้มาจากการศึกษาถึงการอบรมเลี้ยงดูของมารดาจำนวน 379 คน และจากข้อมูลที่ค้นพบนี้ แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบแต่ละด้าน คือ การให้ความรัก การลงโทษ การเรียกร้องเอาจากเด็ก ต่างก็เป็นอิสระต่อกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน แสดงว่า มีลักษณะเด่นชัดในค่านั้น ๆ นอกจากนั้นก็ยังมีงานวิจัยอื่น ๆ ของ มิลตัน (Milton)¹ และ นิโคลส์ (Nichols)² ซึ่งกล่าวว่า พฤติกรรมการให้ความรัก การลงโทษ หอคั่ง การเรียกร้องเอาจากเด็กนี้ ต่างก็เป็นลักษณะพื้นฐานโดยทั่วไปที่ปรากฏในพฤติกรรมของผู้ที่เป็นพ่อแม่คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส ที่ได้รับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปให้นักศึกษาประโยคประถมศึกษา วิชาชีพ ปีที่ 2 จำนวน 560 คน ทำในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเข้าสอนโดยได้ชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงจุดมุ่งหมายเพื่อการทำวิจัย ดังนั้นย่อมไม่เกิดผลใด ๆ ต่อตัวนักศึกษา นักศึกษาแต่ละห้องจะใช้เวลาในการทำแบบสอบถามและแบบวัดประมาณ 50 นาที

¹G.A. Milton, "A Factor Analytic Study of Child-rearing Behaviors.", Child Development.29 (1958):381-392

²R.C. Nichols, "A Factor Analysis of Parental Attitudes of Fathers", Child Development. 33 (1962):791-802

3.2 หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลมาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะแต่กระดาษคำตอบที่สมบูรณ์แบบ มาตรวจให้คะแนน และได้คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบที่เด่นที่สุด สูงกว่าแบบอื่น 5 คะแนนขึ้นไปไว้ในกรณีที่มีรายใก้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูเท่ากันตั้งแต่สองแบบขึ้นไป ทำให้ไม่สามารถจัดเข้าแบบใดได้ ผู้วิจัยก็จะตัดรายนั้นทิ้งไป จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวกหรือชั้นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูได้ตามเกณฑ์ออกมาจำนวน 200 คน เป็นชาย 98 คน หญิง 102 คน

3.3 ผู้วิจัยพิจารณาจัดเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด 3 ภาคการศึกษาของนักศึกษาทั้ง 200 คนนี้ จากคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงไปต่ำตามลำดับ และแบ่งนักศึกษาที่มีมาตรฐานออกเป็นผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง 100 คน สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ 100 คน ปรากฏว่าในช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง 100 คนแรก อยู่ในช่วง 2.6-3.8 โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.292 และในช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ 100 คนหลัง อยู่ในช่วง 1.8-2.3 โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 2.116 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.151

3.4 จากการพิจารณาคะแนน จากมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส ของนักศึกษาทั้ง 200 คนนี้ พบว่า มีช่วงคะแนนจาก 92-187 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยจะนำคะแนนระดับการควบคุมตนเองจากมาตราประมาณค่า เอส ซี เอส นี้ มาคำนวณค่าทางสถิติ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวน สามทาง ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนระดับการควบคุมตนเองของนักศึกษาทั้ง 200 คน มาจัดลงในตาราง ABC (three way summary tables) ตาราง AB, AC, BC (two way summary tables)¹ (ดูในภาคผนวก) เพื่อสะดวกในการ

¹B.J. Winer, Statistical Principles in Experimental Design. (New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1962), 248-249

วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง (Three-way Analysis of Variance) ที่มีจำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ไม่เท่ากัน ($2 \times 3 \times 2$ Factorial design with Unequal Cell Frequencies) โดยมีวัตถุประสงค์วิจัย เพื่อ

- (1) เปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเอง ระหว่างนักศึกษชายและนักศึกษหญิง
- (2) เปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเอง ระหว่างนักศึกษาที่เฝ้าการเรียนรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน
- (3) เปรียบเทียบระดับการควบคุมตนเอง ระหว่างนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยวิธีคำนวณจากชั้นแห่งความเป็นอิสระ¹ (ดูในภาคผนวก) และเมื่อตัวแปรอิสระที่มี 2 ระดับขึ้นไป ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ซึ่งแบ่งเป็นแบบได้ความรักแบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก นั้นส่งผลให้มีระดับการควบคุมตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้วิธี เอส (S-method) ของ เช็ฟเฟ้ (Scheffe)² (ดูในภาคผนวก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

¹ สมหวัง จิตยานุวัฒน์ รัต. ดร. การวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธีคำนวณจากชั้นแห่งความเป็นอิสระ (เอกสารอัดสำเนา), 2523

² Gene V. Glass and Julian C. Stanley Statistical Methods in Education and Psychology (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1970), P.P. 388-393